

«Нескучний пленер» повернувся до Веселого!

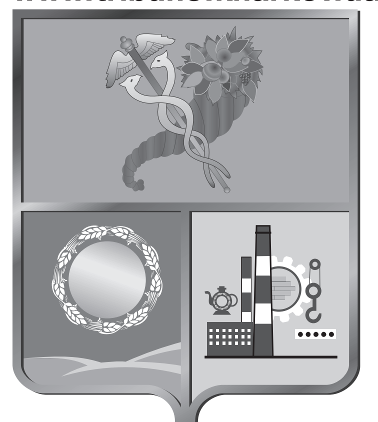
стор. 2

стор. 4

www.tribune.kharkov.ua

ТРИБУНА трудящих

12 грудня 2012 р.
Середа
№94
(8856)

Заснована 18 липня 1937 року | ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОГО РАЙОНУ ДЛЯ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Шановні іменинники

Жиліна Олександра Федорівна — голова Великобурлуцької районної ради;

Олійник Володимир Олександрович — начальник Головного управління ветеринарної медицини в Харківській області;

Александровська Алла Олександрівна — народний депутат України, Почесний громадянин міста Харкова;

Болдирєв Федір Сергійович — генеральний директор Підприємства «Обласне об'єднання ринків» Харківської облспоживспілки;

Бикасова Світлана Анатоліївна — заступник начальника відділу освіти райдержадміністрації;

Кіперштейн Борис Абрамович — директор Яковлівської загальноосвітньої школи I—III ступенів;

Федоренко Олександр Іванович — директор Глибоківської загальноосвітньої школи I—III ступенів;

Пуляєва Ольга Віталіївна — Жовтневий сільський голова;

Деренько Оксана Дмитрівна — головний спеціаліст відділу контролю апарату райдержадміністрації;

Морозко Любов Георгіївна — директор Харківського державного академічного театру опери та балету ім. М. В. Лисенка, заслужений працівник культури України, радник міського голови з питань культури на громадських засадах;

Світова Ніна Вікторівна — начальник відділу земельних відносин райдержадміністрації;

Рябков Микола Афанасійович — заступник Комунарського сільського голови;

Казаков Микола Євгенович — в. о. директора КП «Водтехконтроль Харківського району»;

Томенко Микола Володимирович — заступник Голови Верховної Ради України;

Кривцов Володимир Станіславович — ректор Національного аерокосмічного університету ім. М. Є. Жуковського «ХАІ», доктор технічних наук, професор, Заслужений діяч науки і техніки України, Почесний громадянин м. Харкова;

Загорець Алла Михайлівна — заступник начальника відділу по забезпеченню діяльності голови та заступників голови облдержадміністрації апарату облдержадміністрації!

Вітаємо вас із Днем народження та бажаємо міцного здоров'я, щедрої долі, благополуччя, творчого натхнення, сил і наснаги, успіхів у ваших справах!

Голова Харківської райдержадміністрації В. П. ЗБУКАР | **Голова Харківської районної ради М. В. ТРЕТЯК**

ЛУЧШИЕ ИЗ ТЕХ, КОМУ МЫ ДОВЕРЯЕМ

Двадцать с лишним лет назад, 7 декабря 1990 года, Украина первая среди республик бывшего Союза приняла закон «О местных советах народных депутатов, местном и региональном самоуправлении». С тех пор 7 декабря в нашей стране отмечается как профессиональный праздник председателей и депутатов местных, районных и областных советов.

В минувшую пятницу в Большом зале Харьковской райгосадминистрации состоялся торжественный прием, посвященный Дню местного самоуправления Украины. Лучших представителей этой ветви власти чествовали руководители района, коллеги, ветераны и артисты.

Глава Харьковской районной государственной администрации Виталий Збукарь поздравил всех присутствующих, отметив, что именно представителям местного самоуправления приходится решать, на первый взгляд, самые рутинные, но самые насущные задачи, и именно эти люди пользуются наибольшим уважением избирателей. Впрочем, и критикуют их чаще, и требуют с них больше. Виталий Павлович поблагодарил всех собравшихся за неустанный труд, подчеркнув, что, благодаря их профессионализму и преданности делу, Харьковский район уверенно держится в числе лидеров среди районов области.

Как отметил в своем выступлении председатель Харьковского районного совета Михаил Третяк, проведенные рейтинговые исследования в очередной раз показали, что в списке тех, кому избиратели доверяют, лидируют председатели сельских, поселковых и городских советов, следующую строчку занимают местные депутаты. А это говорит о том, что доверие — это прежде всего ответственность и надежность, и именно земляки, как никто, могут оценить результаты труда представителей местного самоуправления. Михаил Владимирович тепло поприветствовал присутствующих в зале ветеранов, которые на протяжении долгих лет работали в Харьковском районе, а в этот день присутствовали на празднике в качестве самых почетных гостей.

— И знаете, я бы сказал, что сегодня они выглядят лучше, чем в то время, когда работали, — под дружный смех присутствующих пошутил руководитель райсовета. — Мы благодарны вам за то, что откликнулись на наше приглашение, и хочется подчеркнуть, что мы всегда прислушивались и следовали вашим советам, в полной мере используем ваш опыт работы и с удовольствием встречаемся с вами и на подобных мероприятиях.

Перед церемонией награждения присутствующие поприветствовали аплодисментами председателя Лизогубовского сельсовета Александру Канунникову, которой на днях в честь праздника была вручена Почетная Грамота Верховной Рады Украины.

(Окончание на 2-й стр.)

Офіційний сайт газети «Трибуна трудящих»: www.tribune.kharkov.ua

■ Вісті Слобожанщини

Держава підтримує тваринників

На Харківщині активно впроваджуються програми державної підтримки тваринництва

Так, станом на 1 листопада, в Харківській області проведені нарахування: дотації фізичним особам за утримання та збереження молодняку ВРХ на 18 517 голів — 9 754,00 тис грн.; сум часткового відшкодування витрат фізичними особами за закупівлю установки індивідуального доїння (УІД) — за 35 УІД 143,6 тис. грн.; часткового відшкодування вартості закуплених племінних телиць, нетелей та корів за 9 місяців 2012 року — за 806 голів 5067,2 тис грн.

Про це під час Всеукраїнської наради з питань ситуації в галузі тваринництва та основних завдань на 2013 рік, яка відбулася у Рівненській області, повідомив директор Департаменту тваринництва Мінагрополітики та продовольства України Андрій Гетя.

У нараді взяли участь перший заступник директора Департаменту АПР ХОДА Олена Кулик та начальник відділу тваринництва Департаменту АПР ХОДА Олександр Масюк.

Крім стану розвитку галузі за 10 місяців поточного року, присутні обговорили сучасні напрями організації та ведення селекційного процесу в молочному скотарстві, ознайомилися з новітніми технологіями заготівлі та зберігання кормів та ін., а також відвідали сучасний молочний комплекс та підприємство по виробництву заморожених м'ясних напівфабрикатів.

ХОДА

«Победа» может рухнуть

Строительство юбилейной, тридцатой станции метро «Победа», похоже, может затянуться на неопределенное время. Чиновники жалуются на отсутствие финансирования из столицы и говорят о возможном обрушении котлована.

Напомним, сдать станцию обещали к 9 мая 2012 года. Затем срок ввода в эксплуатацию перенесли на День города, потом — на декабрь. Однако с марта нынешнего года все работы на станции прекратились, а в начале зимы и вовсе выяснилось, что котлован близок к обрушению.

— Есть проблема там, мы сейчас ведем наблюдение, следим за происходящими процессами в котловане. Там нужно выполнить ряд работ, которые предотвратят непредвиденные происшествия. Что такое котлован — зима, дожди намокает все. И может произойти обрушение котлована, — заявил замдиректора департамента строительства и дорожного хозяйства Харьковского горсовета Анатолий Кравчук.

На данный момент «Победа» уже обошлась в 140 млн гривен. Но если раньше стоимость строительства оценивалась в 300 млн гривен, то теперь эта цифра выросла. На сколько — станет понятно, когда проект пересмотрят в Киеве. Однако очевидно, что 23,8 млн гривен, которые предусмотрены в Госбюджете-2013 на социально-экономическое развитие Харькова, проблему не решат.

Впрочем, это не мешает городским чиновникам строить планы по дальнейшему развитию подземки. На днях директор департамента транспорта и связи Сергей Дульфан рассказал, что в 2013 году начнется строительство станции «Одесская», а затем метростроевцы готовы взяться за «Державинскую».

— Более перспективен вариант строительства сначала «Одесской», а затем уже «Державинской». Поскольку транспортные потоки изменятся только с вводом в эксплуатацию «Одесской», а «Державинская» не будет пользоваться такой популярностью,— заявил Дульфан.

Эксперты такие заявления оценивают скептически. «Сроки нереальные, — считает профессор кафедры урбанистики ХНУСА Валерий Гук. — Непонятно, откуда власти собираются брать такие деньги. К тому же на этой линии еще необходимо построить депо».

ГАИ на тропе войны

В Харькове завершились профилактические мероприятия «Внимание! Спецсигнал!», которые проводила областная госавтоинспекция. По словам правоохранителей, цель акции, которая стартовала еще 28 ноября, заключалась в том, чтобы напомнить водителям о необходимости уступать дорогу машинам с включенными проблесковыми маячками.

Сотрудники автоинспекции провели показательный рейд для журналистов. Как оказалось, большинство водителей соблюдают правила дорожного движения, но были и те, кто не пропустил колонну автомобилей ГАИ и скорой помощи. Теперь нарушителям придется заплатить штраф от 510 до 680 грн. Всего же за 10 дней инспекторы оштрафовали более 30 водителей.

— Такие профилактические меры призваны повысить транспортную дисциплину среди водителей, которые часто спешат и не реагируют вовремя на специальные сигналы автомобилей оперативных служб, что может привести к крайне негативным последствиям, — отметил старший инспектор отдела организации работы ДПС областного управления ГАИ Владимир Федоренко.

Павел ФЕДОСЕНКО, газета «Сегодня»

ЛУЧШИЕ ИЗ ТЕХ, КОМУ МЫ ДОВЕРЯЕМ

(Окончание)

Грамотой Харьковского областного совета был награжден председатель Березовского поссовета Василий Шевченко, а благодарностью Харьковского областного совета отмечен депутат Харьковского районного совета Сергей Горбатов.

Грамотой Ассоциации органов местного самоуправления Харьковской области награждены депутат Высочанского поселкового совета Алиса Завьялова и депутаты Харьковского районного совета Юрий Хома и Михаил Джимшиашвили.

Грамотами и благодарностями Харьковской райгосадминистрации и Харьковского районного совета были отмечены двадцать шесть представителей органов местного самоуправления: Александр Прокопенко, Сергей Кулик, Лилия Кожедуб, Любовь Орехова, Нина Каляка, Ольга Пуляева, Татьяна Дьяченко, Оксана Сасина, Нина Стадник и др.

По итогам конкурса «Лучший представитель местного самоуправления» дипломами лауреатов и денежными премиями были награждены Юрий Емец (3-е место), Алексей Слабченко (2-е место) и Семен Киперштейн (1-е место).

Во время празднования Дня Харьковского района, который проводился в Мерефе 20 октября, среди местных советов были проведены всевозможные конкурсы — на лучшую экспозицию, на лучшие блюда и напитки, на самую оригинальную презентацию и пр. Мы не будем перечислять всех лауреатов и победителей, просто отметим, что всем были вручены дипломы, памятные подарки и забавные призы.

От имени ветеранов выступил бывший глава Харьковского района Леонид Задорожный. Он поздравил собравшихся в зале, пожелал всем успехов на избранном поприще, а Харьковскому району — процветания. А экс-председатель Коротычанского поссовета Татьяна Горбанева, поздравив коллег, передала слова приветствия от имени депутата Харьковского областного совета Эмиля Тер-Степаняна.

И, конечно же, не обошлось без музыкальных подарков. Концертную программу для виновников торжества подготовили талантливые исполнители: Мария Горобцова, Борис Киперштейн, Анастасия Рожденственская, Ярослав Шемет, коллективы «Бэби-бум», «Талица» и др. Украинские задушевные песни и современные мотивы, зажигательные танцы в исполнении талантливой ребятни — все это стало замечательным подарком для тех, кто из всей армии народных избранников пользуется наибольшей поддержкой и доверием людей.

Ольга ПОПОВА,
фото автора

«НЕСКУЧНИЙ ПЛЕНЕР» ПОВЕРНУВСЯ ДО ВЕСЕЛОГО!

У понеділок, 10 грудня, у Веселому відбулося урочисте відкриття виставки художніх полотен та фотографій учасників мистецько-просвітницької акції «Нескучний пленер», яка проходила з 2 по 8 липня цього року.

Кілька десятків оригінальних полотен молодих художників, а також етюдних фотографій відомого харківського фотомайстра Володимира Оглобліна привезли напередодні до Веселівської загальноосвітньої школи, де облаштували художньо-мистецьку виставку поруч з музейною експозицією Лансере-Серебрякових, створеною ще в 1992 році за участі завуча школи і активного краєзнавця Любові Надточій.

Картини, представлені на виставці, — результат натхненної роботи близько 30 молодих художників із Харкова і Передмістя — студентів і викладачів Харківського художнього училища, Академії дизайну та мистецтв, художньо-графічного факультету ХНПУ ім. Г. С. Сковороди. Влітку вони приїздили до Нескучного і протягом тижня писали свої полотна в тих мальовничих місцях, які понад 100 років тому надихали геніальну Зінаїду Серебрякову.

У вересні, в приміщенні Харківського художнього музею, відбулося підбиття підсумків «Нескучного пленера». Тоді вперше були показані найкращі роботи молодих художників. Після цього полотна виставлялися в Пархомівській картинній галереї та інших музеях області. А 10 грудня вони повернулися на Батьківщину художниці, де знайшли гідне місце в спеціальній експозиції. Поруч розташовані також оригінальні фотографії Володимира Оглобліна, який багато років фіксує на камеру краєвиди

Меморіальна дошка на приміщенні клубу в Нескучному

на околицях Нескучного й Веселого. До речі, ще понад 10 років тому близько 100 художніх фотографій на серебряковську тематику в Оглобліна придбала державна Третьяковська галерея в Москві.

— Ми пишаємося тим, що Веселівській школі випала честь репрезентувати картини молодих художників, які минулого літа створювалися в наших краях, — розповідає директор школи Юрій Каменєв. — Відкриття виставк и — це важлива ланка цілої системи комплексних культурологічних, краєзнавчих і просвітницьких заходів, що активно проводяться в нашому навчальному закладі та на території Веселівської громади.

Василь ЧИГРИН

Від автора

Наша газета «Трибуна трудящих», у якості інформаційної підтримки художньо-мистецької акції «Нескучний пленер», постійно розповідала про неї на своїх сторінках і робитиме це надалі.

Думка фахівців

Михайло Красіков, активіст неформального об'єднання «Товариство друзів Зінаїди Серебрякової»:

«Нескучний пленер» у майбутньому проводитиметься регулярно і стане візитною карткою не лише Нескучного, а й усього Харківського району, безпосередньо Харкова, де є чимало місць, пов'язаних з життям і діяльністю Зінаїди Серебрякової. Хочу зазначити, що перший пленер пройшов змістовно й плідно, а наступні, упевнений, стануть ще успішнішими, бо до них планується долучати художників не лише з інших міст України, а й з Росії, Білорусі, Польщі... «Нескучний пленер» зможе конкурувати з «Рєпінським пленером», який проводиться в Чугуєві. Я вдячний не тільки організаторам та учасникам «Нескучного пленера», а й Веселівському сільському голові Олексію Слабченку, директору місцевої школи Юрію Каменєву, місцевим жителям за сприяння й допомогу під час проведення наших акцій і даної виставки зокрема.

Валерій Берлін, відомий мистецтвознавець і літератор:

— «Серебряковська тематика» вже багато років приваблює й наче магнітом притягує не тільки відомих художників, а й представників інших творчих професій – артистів, музикантів, істориків, публіцистів. Серед них знані на Слобожанщині митці Олександр Сидоренко, Валентина Мизгіна, Володимир Оглоблін, Леонід Раєнко, Раїса Жогло, Дмитро Губін та ін. Особисто я також давно цікавлюся спадщиною славного роду Бенуа-Лансере-Серебрякових. Результатом цих досліджень стала моя книга «Приглашение к тайне», де, зокрема, детально розповідається про історію написання Серебряковою однієї із найвідоміших своїх картин «Селяни» (1915 р.) Прототипом головної героїні, зображеної на цьому полотні, стала 16-літня дівчина з Липців. З нею я особисто зустрічався ще в 1992 році, сфотографувавши її на пам'ять. Саме цей унікальний фотознімок (нині вже покійної липчанки) увійшов до книги «Приглашение к тайне». Свою книгу я передав до Веселівського шкільного музею Серебрякової.

ТРИБУНА трудящих №94 Резонанс 12 грудня 2012 р. 3

ЗАВОДИ ПРАЦЮЮТЬ ЧИ ПРОСТОЮЮТЬ?

Василь ЧИГРИН

Матеріал «Суєта навколо... спирту» («Тр. тр.», №92) викликав великий резонанс в Передмісті, зокрема, серед працівників Артемівського та Караванського спиртзаводів...

Робітники б'ють на сполох!

Прочитавши статтю в районній газеті «Трибуна трудящих», голова профспілкового комітету ДП «Артемівський спиртозавод» Наталія Кутя одразу зателефонувала в редакцію й повідомила, що підприємство в Мерефі, де сьогодні нараховується близько 120 робітників, працює тепер як «місце провадження діяльності і зберігання спирту ДП «Укрспирт»:

— Вірніше буде сказати, що завод не працює, а простоює, бо вже давно не займається безпосереднім виробництвом спирту. Скажімо, протягом останнього року продукцію виробляли близько двох тижнів — весь інший час робітники вимушені працювати неповний робочий день (по 4 години). Вони займаються профілактикою і ремонтом обладнання, охороною матеріальних ресурсів і майна, впорядкуванням території тощо, — повідомляє профспілковий лідер. — Заборгованості по зарплаті, на щастя, немає, та платня така мізерна, що її не вистачає навіть на забезпечення найнеобхідніших потреб людей. Отримують трохи більше 1000 грн. (при тому, що під час нормального функціонування спиртовиробництва середньомісячна зарплата складала близько 2500 грн.)

Працівникам Артемівського спиртозаводу, зі слів голови профкому, набридла невизначеність і безгрошів'я. Тому вони не раз висловлювали невдоволеність такою ситуацією, направляли колективні листи до облдержадміністрації, Кабміну, ДП «Укрспирт» та в інші інстанції з вимогою негайно вирішити питання з забезпеченням підприємства роботою, сировиною, замовленнями... Через нашу газету «артемівці» ще раз хочуть акцентувати увагу на своїх проблемах, адже завод повноцінно не працює понад рік і, фактично, простоює.

Ознайомилися з публікацією в нашій газеті й працівники колишнього ДП «Караванський спиртозавод» — тепер «Караванське місце провадження діяльності та зберігання спирту ДП «Укрспирт», де сьогодні в штатному розкладі нараховується близько 140 робітників. Від імені трудового колективу до редакції газети звернулася працівниця відділу кадрів і член профкому цього підприємства Марина Гончарова. Виявляється, в них ситуація навіть гірша, ніж в Мерефі. Протягом року завод працював лише 3 доби, безпосередньо випускаючи спирт. Увесь інший час по 4 години на день робітники займалися роботою, що не пов'язана з безпосередньою специфікою виробництва. Крім того, цієї осені від заводу повністю відключили газ, тому його котельня не працює навіть для власних потреб підприємства, не кажучи вже про теплозабезпечення житлового мікрорайону в Каравані. Тому, по суті, наймані робітники вимушені знаходитися в холодних цехах. Та вони раді, що хоч регулярно отримують мінімальну зарплату, адже іншу роботу в Каравані та в Люботині знайти практично не реально.

Зі слів Марини Гончарової, колективні листи караванських спирторобів до Президента та до Кабміну також не дали ніякого результату. У переважній більшості відповідей значилося таке: «Завод знаходиться на території Харківської області, тому вирішенням проблемних питань повинно займатися місцеве керівництво».

Справедливості ради слід зазначити, що керівництво Харківщини робить чимало для розв'язання проблем працівників Караванського спиртозаводу й мешканців робітничого селища. Завдяки зусиллям області, скажімо, після відключення заводської котельні, в Каравані встановлені дві міні-котельні для забезпечення теплопостачання житлових будинків і громадських закладів. Однак, тарифи на послуги цих котелень майже утричі вищі, ніж були раніше, під час роботи заводської котельні. Влада міста Люботина розуміє проблему й дала дозвіл на встановлення індивідуального опалення в квартирах мешканців. Однак, навіть за скромними підрахунками, встановлення таких автономних джерел опалення обійдеться в 13—15 тисяч гривень з квартири. Для багатьох людей ці суми — непідйомні.

Отже, як бачимо зі свідчень безпосередніх працівників підприємств в Мерефі та Люботині, спирторобні заводи, скоріше за все, не працюють, а простоюють з усіма наслідками, які з цього витікають.

Коли виникли перебої?

За твердженням персоналу обох спиторобних заводів Передмістя, вони працювали нормально до 2011 року. З того часу почалися проблеми. Можна припустити, що спільною причиною схожих проблем на десятках інших спирторобних заводів України стало непродумане й досі не завершене реформування спирторобної галузі. А відправною точкою є Постанова Кабміну України від 28 липня 2010 року (№672), за якою новостворене державне підприємство спиртової та лікеро-горілчаної промисловості «Укрспирт» проголошене правонаступником колишнього державного концерну «Укрспирт». Переважна більшість спиртозаводів України, на правах «місця провадження діяльності і зберігання спирту», також перейшла в управління ДП «Укрспирт». Причому в «Довідці про види діяльності», розісланій на всі заводи, суттєво урізалися права виробників як юридичних осіб та види виробничої, комерційної й господарської діяльності. Усі робітники фактично водночас стали найманими працівниками ДП «Укрспирт», який і виділяє їм мізерну заробітну плату.

— За новими правилами наш завод має лише виробляти спирт, а всі подальші види виробничої й комерційної діяльності перейшли до ДП «Укрспирт», — розповідає службовець Караванського спиртозаводу Марина Гончарова. — Ми не маємо права самостійно купити навіть папір чи канцелярські товари для бухгалтерії чи відділу кадрів...

Щодо цих суттєвих перетворень даної галузі в самій Постанові Кабміну сказано, що це робиться «...для підвищення ефективності функціонування державних підприємств спиртової промисловості». Однак протягом усього наступного 2011 року розпочате реформування не дало бажаних результатів, та й зловживань у спиртовиробництві не поменшало.

Тоді, на початку 2012 року, ДП «Укрспирт» разом з Кабміном ініціювали коплексну перевірку всіх підприємств спирторобної галузі України. На офіційному сайті Державної фінансової інспекції України можна ознайомитися з результатами тієї ревізії, оприлюдненими 30 травня 2012 року: «Держфінінспекція України виявила на підприємствах концерну «Укрспирт» втрат майже на 162 млн грн. Зазначені перевірки проведені на виконання доручення прем'єр-міністра України Миколи Азарова... Перевірки були проведені на 76 державних підприємствах та об'єднань концерну «Укрспирт» і на 37 місцях провадження та зберігання спирту в регіонах (МПД) ДП «Укрспирт», які не мають права юридичної особи (утворені в результаті реорганізації 35-ти спиртових заводів концерну «Укрспирт»)... Керівники підприємств концерну «Укрспирт» систематично ігнорували вимоги законодавства у сфері державних закупівель, що призводило до закупівлі ними товарно-матеріальних цінностей за завищеними цінами. Наприклад, підприємства купували сировину для виробництва спирту не у виробників, а в посередників, чиї ціни перевищують середньоприйнятні. Такі дії призвели до зайвої витрати коштів на суму в понад 22 млн грн...»

До речі, в офіційному документі на сайті Держфінінспекції України згадується й ДП «Артемівський спиртозавод», на якому перевитрата коштів на закупівлю сировини склала близько 3 млн грн.

Не дивно, що невдовзі після оприлюднення офіційних результатів перевірки Держфінінспекції України, а саме 13 травня 2012 року, призначається новий генеральний директор ДП «Укрспирт» Олександр Харт, який одразу ж заявив таке: «Результатом системних змін в «Укрспирті» має стати повне виведення з тіні виробництва спирту і повноцінний розвиток галузі!»

Думки й коментарі

Микола Присяжнюк, колишній міністр аграрної політики:

— Проблема зумовлена занадто великими потужностями вітчизняної спирторобної галузі, тому частину заводів доцільно перевести на виробництво біопалива.

Володимир Наволоцький, правник, викладач національного університету «Харківська юридична академія ім. Ярослава Мудрого»:

— Проблема в тому, що дотримуватися спиртовиробників закону в уряді намагаються не зовсім правовими методами. Діюче законодавство України не передбачає створення й діяльності так званих «місць провадження діяльності»!

Олександр Шармар, голова Харківської міської незалежної профспілки підприємців:

— Зрозуміло, що ситуація навколо спиртових заводів пов'язана з перерозподілом ринку прибуткового виробництва в країні. Як тут не згадати прислів'я: «Друзям — все, а ворогам — закон!» Сумно, що галузь розвалюється, страждають прості робітники...

■ *Музика*

Грають майбутні Шопени й Шуберти...

Сьогодні наша розповідь про унікальний музичний конкурс, який вже традиційно проводиться під егідою Височанської дитячої школи мистецтв.

Останній тиждень осені відзначився унікальною подією в культурному житті Передмістя. Височанська дитяча школа мистецтв проводила конкурс «Краще виконання етюду 2012». Юні скрипалі, піаністи, гітаристи та баяністи з Високого, Покотилівки, Карачівки намагалися показати все найкраще, чому вони навчилися в стінах рідної школи мистецтв.

Рік за роком, учні все більше розуміють велике значення цього жанру інструментальної музики для розвитку власної виконавчої техніки, набуття високого фахового рівня й майстерності. Тому переважна більшість дівчаток і хлопчиків виконувала музичні етюди як художні твори, намагаючись хоч трохи наблизитись до рівня корифеїв цього жанру — геніальних композиторів зі світовими іменами Федеріка Шопена та Франца Шуберта.

Отримані дипломи й почесні місця в номінаціях стали заслуженою нагородою молодих музикантів, ще одним кроком на шляху до висот музичного мистецтва. Ті ж, хто не отримав нагород, мали нагоду краще зрозуміти свої помилки, проаналізувати прогалини виконавської техніки, порівняти віртуозність своїх друзів-конкурсантів.

По класу «Скрипка» безперечним переможцем визнано Максима Лисогуба, перші місця в категорії «Фортепіано, баян, акардеон, гітара» (молодша група) визнано Олексія Кравчинського, Яна Тарана та Давида Чуркіна. Серед учнів старшого віку цієї ж категорії беззаперечним лідером стала Рімма Тищенко.

Мешканець селища Покотилівка Віссаріон Муравйов теж не мав собі рівних за етюдною виконавчою майстерністю. З його слів, наснагу й творче натхнення він черпає з навколишньої природи: з шуму дерев у лісі, подиху вітру, його душа надихається в легкому парінні хмаринок на небі, в золотавих промінчиках сонця. Навколишній ліс, який він часто відвідує, створює відповідну атмосферу для роздумів, особливо восени, коли опадає пожовкле листя й повітря наповнюється неповторними запахами. Мабуть, саме тому найбільше музичних етюдів у світі пронизані осінніми мотивами.

Василь ЧИГРИН

■ *До уваги громадян!*

Повідомляємо про місце розташування відділу державної реєстрації речових прав на нерухоме майно реєстраційної служби Харківського районного управління юстиції Харківської області: **62416, Харківська область, сел. Пісочин, вул. Некрасова, 11.**

Просимо також звернути увагу на графік роботи та графік прийому громадян відділом.

Графік роботи:
Понеділок, вівторок, четвер — з 9.00 до 18.00,
Середа — з 9.00 до 20.00,
П'ятниця — з 9.00 до 16.45,
Субота — з 9.00 до 16.00,
Перерва на обід — з 13.00 до 13.45,
Вихідні: неділя.

Графік прийому громадян:
Понеділок, вівторок, — з 9.00 до 16.45,
Середа — з 9.00 до 20.00,
Четвер — з 13.45 до 17.45,
П'ятниця — з 9.00 до 13.00,
Перерва на обід — з 13.00 до 13.45,
Вихідні: субота, неділя.

Графік прийому громадян начальником відділу:
Понеділок, середа з 10.00 до 12.00.

Графік прийому громадян начальником реєстраційної служби:
Вівторок — з 15.00 до 17.00
Четвер — з 10.00 до 12.00.

Про можливі зміни в роботі буде повідомлено додатково.

Вікторія ГОЛУБ, начальник відділу державної реєстрації речових прав на нерухоме майно реєстраційної служби Харківського районного управління юстиції Харківської області

■ *Полезные советы*

Выбираем санки

Еще лет десять назад в магазинах все санки выглядели примерно одинаково — отличаться они могли только в цвете. Сегодня же ассортимент стал гораздо шире, и часто потребителям бывает сложно сделать выбор. Для удобства мы предлагаем самую распространенную классификацию санок — по материалам изготовления.

Металлические санки

Этот вид санок является распространенным потому, что такие санки обычно отличаются неплохим качеством за сравнительно невысокую цену. Для их изготовления используется легкий алюминий, поэтому они, как правило, небольшого веса. У металлических санок из алюминия сделана спинка и полозья, а сиденье — из дерева. Полозья, в свою очередь, могут быть трубчатыми и плоскими. Трубчатые подходят больше для катания по мало заснеженной дороге и льду, плоские же отличаются большей проходимостью и подходят для катания по рыхлому снегу.

«Плюсы»: прочные, надежные, недорогие и не очень тяжелые.

«Минусы»: такие санки быстро теряют привлекательный вид — краска, которой они покрашены, обычно недолговечна. У металлических санок, как правило, нет ручки, поэтому их необходимо возить за веревку.

Деревянные санки

Деревянные санки имеют более привлекательный внешний вид. Модели, которые изготовлены из бука — прочные и долговечные, но стоят дороже, чем санки, сделанные из березы или сосны. Полозья деревянных санок обязательно должны быть изготовлены из нержавеющей стали — тогда они дольше прослужат. Такие санки идеально подойдут для маленького ребенка — их сиденье возле спинки приподнято, чтобы малыш мог сидеть. Однако дерево — более тяжелый материал, чем алюминий.

«Плюсы»: они красивы и долговечны.

«Минусы»: большой вес. Ручку у деревянных санок, как правило, невозможно снять или сложить, а с ней может быть тяжело зайти в лифт.

Пластиковые санки

На сегодняшний день — это самый распространенный вид санок из-за своего легкого веса и сравнительно небольшой цены. Пластиковые санки бывают самых разнообразных размеров и форм: от простых пластиковых досок или тарелок, до моделей, у которых даже есть руль. Однако, несмотря на то, что есть модели внешне похожие на деревянные или металлические санки, для совсем маленьких детей их лучше не покупать — при катании, на пластиковых санках можно развить большую скорость. А пластиковые лопаты или корыта стоит покупать уже подросткам.

«Плюсы»: легкий вес, невысокая стоимость простых моделей, достаточно широких выбор форм, цветов и размеров.

«Минусы»: такие санки не подходят для маленьких детей, они менее долговечны. На многие модели есть ограничения по весу катающегося.

Надувные санки

Надувные санки, внешне похожие на надувные матрасы с двумя высокими ручками, изготавливаются из морозоустойчивых материалов. Их можно носить с собой в сложенном виде, в обычной сумке, а надуть уже на месте катания. Надувные санки практически не имеют веса, и на них можно развить большую скорость — именно поэтому, в целях безопасности, они не рекомендуются для использования детьми младше шести-семи лет. Такие санки классифицируются по весу катающегося: те, которые выдерживают до 80 килограмм, до 120 и до 150 килограмм.

«Плюсы»: невысокая цена на модели для людей с небольшим весом, возможность развить большую скорость, удобно носить с собой

«Минусы»: на них не рекомендуется кататься детям до шести лет.

Алиса РЕВНОВА

«ТРИБУНКУ» ШАНУЄМО, ЧИТАЄМО ЗАЛЮБКИ!...

■ *Огляд листів*

У розпал передплатної кампанії на періодичні видання в нашій редакційній пошті накопичилося чимало листів та електронних послань від наших читачів, які висловлюють свою прихильність «Трибуні трудящих», постійно читають її і намагаються своєчасно передплатити улюблену газету. Сьогоднішня підбірка складена з листів наших постійних читачів, які передплачують газету вже багато років.

Районна газета — об'єднує!

Одразу хотілося б подякувати усім нашим дописувачам, шанувальникам, позаштатним авторам, які намагаються підримувати постійний зв'язок з нашою редакцією. Через брак газетної площі ми, на жаль, не маємо змоги надрукувати усі листи наших передплатників і читачів. Але ми уважно їх перечитуємо, аналізуємо, розглядаємо у якості цікавих інформприводів для висвітлення актуальних тем журналістами редакції. Про що ж писали нам восени? Перш за все, нас продовжують вітати з 75-річним ювілеєм газети, що відзначався ще влітку. Серед тих, хто не забув нас поздоровити: Віра Семенець з Циркунів, Микола Глущенко з Південного, харківські журналісти Віра Карачун і Олександр Голуб (до речі, останній — голова правління обласної організації Спілки журналістів України), Тамара Гончарова з Хролів та інші.

Мешканка села Липці Зоя Шипоша згадала, як вперше її сім'я виписала районну газету «Трибуна трудящих» в далекому 1982 році (тобто аж 30 років тому) і не могла натішитися виданням, що виходило тоді тричі на тиждень. «Ви лише уявіть собі, — пише Зоя Володимирівна, — село Липці розташоване на околиці Харківського району, інформації чи новин — мінімум. Обласне телебачення, радіо, газети в основному подавали харківську інформацію, а про наші Липці писали дуже рідко. Ми виписали «Трибуну трудящих» і ситуація різко змінилася. Вісті з усього району, новини з найвіддаленіших сіл Передмістя, розповіді про земляків — все це одразу стало складовою частиною нашого тодішнього життя. Виявилося, що в Харківському районі в 80-ті роки минулого століття (в період так званого «застою») кипіло й вирувало цікаве й насичене життя, про яке постійно писала районна газета. Скажу відверто, тоді районна газета об'єднувала всіх жителів Передмістя в одну велику сім'ю. Ніде, крім районки, не можна було дізнатися про події й повсякдення нашого рідного району. Часи змінилися, але, здається, й зараз про Передмістя більше не пише жодне видання...»

Самотня могила під Мерефою

«Шановна редакція нашої улюбленої «Трибуночки». Пише ваша постійна читачка, член ради ветеранів міста Мерефи Ніна Федотівна Гостіщева. З великим задоволенням, цікавістю й навіть насолодою я й мої друзі перечитуємо кожний номер районної газети. На її сторінках друкується чимало змістовних матеріалів про наш рідний Харківський район і місто Мерефу зокрема. Дуже хочу познайомити земляків зі своєю історією. Вона, можна сказати, ностальгічна, пронизана спогадами про минуле, гарну природу рідного краю, нашу спільну історію. У густому лісі в Мерефі (на Оболоні), в напрямку до Тимченків, знаходиться самотня могила невідомого солдата, куди ми часто ходимо зі своїми побратимами...

...Ми в сосновому лісі, огорнутому безмовною тишею. Сосновий ліс... Тепер між соснами поселились і берізки різного віку, і горобина, і дубочки. Трохи нижче — малинник, тернові кущики. Шипшина. Вона наставила голочки-шипи, захищаючи своїх діток — червоні плоди-ягідки.

Зовсім невеличкі берізки опустили вниз гілочки, ніби рученята — наче приготувалися до танцю, прибравшись як на свято в яскравий одяг — сарафанчики. А внизу маленька стеблинка міцно тримає червоненькі ягідки. Конвалія. Тут же її рідня з фіолетовими, як тернинки, оченятками-плодами. Це купина.

Далі під ногами бурі острівці моху. Торкнеш долонькою, а він пружиниться, підіймається. Така приємна м'якість, свіжість від нього. Навіть присіли на хвилиночку, відчуваючи задоволення. А ось збоку — цінь-цінь-цінь... Це синичка звеселила нас своїм срібним голосом.

Попереду простір. Просіка. А за нею — стіна, що блищить, виграє золотом, наче в сяйві грають бані храмів. Це сонце освітлює стовбури сосен, і вони ожили, засяяли...

І серед цієї неповторної краси сумує самотня могила невідомого солдата, вічний спокій якого оберігає ліс. І спливають у пам'яті слова Ліни Костенко: «Сосновий ліс перебирає струни над берегами вічної ріки!..»

Далечінь Беркоса і біль Гелія Снегірьова

Наша редакція завжди пишалася тим, що навколо неї постійно, в усі часи, гуртувалися відомі письменники, поети, літератори, визначні особистості, які завжди задавали газеті інтелігентний тон вишуканого літературно-публіцистичного стилю кореспонденцій та друкованих матеріалів. Ми й зараз пишаємося співпрацею з Аллою Солодовниковою, Костем Маковійським, Валерієм Берліном, Олександром Євтушенком, Миколою Призом, Галиною Яковенко та багатьма іншими друзями «Трибуни трудящих». Один із них — відомий харківський літератор Віктор Бурлаков нещодавно надіслав розлогого листа, в якому поділився своїми враженнями як від газети, так і від рівня її публікацій:

«... Здравствуйте, уважаемые друзья! Уже несколько лет я внимательно слежу за публикациями в газете «Трибуна трудящихся» и вынужден признать, что некоторые из них носят не только большую познавательную и публицистическую, но также историческую ценность. Имею в виду заметки под рубрикой «Золотое кольцо Предместья», цикл исторических и краеведческих публикаций о Зинаиде Серебряковой, помещиках Степановых, родственниках князя Кантемира и др.

Сильное впечатления на меня произвел и специальный номер, посвященный 75-летию основания газеты. Без сомнения, сотрудниками редакции проделана громадная исследовательская работа, которая не осталась незамеченной и станет достойным дополнением летописи всего Харьковского района.

Молодцы, так держать! Но, прошу вас, не забывать и других деятелей культуры, имена которых незаслужено забыты в Харьковском районе. Как не вспомнить известного художника Беркоса, который не хуже Серебряковой изображал на своих полотнах липецкие и веселовские дали. Трагичной выдалась судьба другой личности, имя которой также связано с Харьковским районом (в частности, с городом Южный) — литератора-диссидента Гелия Снегирева, которого замучили до смерти в «брежневских» психбольницах. Есть и более свежие имена, о которых хотелось бы прочитать на страницах вашей газеты. Кстати, я тоже могу поделиться с «Трибуной трудящихся» некоторыми своими эксклюзивными историческими исследованиями. Ожидаю предложений... и успешной вам работы».

Василий ЧИГРИН

Видавець: редакція газети «Трибуна трудящих»

Свідоцтво про державну реєстрацію ХК №1518-259ПР від 29.04.2009 р.
Засновники: Харківська районна рада, Харківська районна державна адміністрація

Наш сайт: **http://www.tribune.kharkov.ua**

Офіційний сайт ХРДА: **http://www.khrda.gov.ua**

Виходить щосереди та щосуботи українською та російською мовами.
Адреса редакції: 61052, м. Харків, вул. Червоноармійська, 4.
E-mail: Tribuna2009@mail.ru
Тел. 712-00-56, 712-07-17.
Тел./факс 712-37-10.
В. о. головного редактора: Микола Хорошев.
Відповідальний за випуск: Ольга Попова.
Літературний редактор: Ганна Положій.
Верстка: Інна Денисенко.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати текст. Відповідальність за зміст та достовірність інформації у публікаціях несе автор, а в рекламних матеріалах (®) — рекламодавець. Редакція не завжди поділяє позицію авторів. Листи, рукописи і фотокартки не рецензуються і не повертаються. Листування з читачами тільки на сторінках газети. При використанні матеріалів посилатися на газету обов'язково.

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Друкарня «ІСП». вул. Киргизька, 21, Харків, 61105.
Зам. 121210
Тираж план. **11203** примірників.
Передплатний індекс 61805